

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
Изм. N 465
Датум 19 JUL 2017

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КП-24-00-3
дата 19.07.2017 г.

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ

СТАНОВИЩЕ НА БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ТЪРГОВСКИЯ ЗАКОН (сигн. 754-01-39/06.07.2017г.)

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

По посочения по-горе законопроект Българска търговско-промишлена палата (БТПП) изразява следното становище:

I. БТПП не е съгласна с предложенията в законопроекта и с изложените мотиви към тях, тъй като те нарушават основни принципи в търговското право и излагат на риск търговския оборот.

1. По § 1 от законопроекта за създаване на чл. 129, ал. 2 и изменение на досегашен чл. 129, ал. 2(нова ал. 3):

Предложението следва или да отпадне, или да остане като се обвърже с краен срок на ревизията, но не повече от два месеца от искането за удостоверение за обстоятелствата по чл. 112 от ДОПК.

Мотиви:

С предложението се прегражда възможността за прехвърлянето на дружествен дял, освен при липсата на задължения по 87, ал. 12 от ДОПК и образувано ревизионно производство по реда на чл. 112 от ДОПК. Подобна

„забранителна“ мярка, за разпореждане с право трябва да бъде оправдана с разумен срок от два месеца, който е аналогичен със срока по чл. 77 от ДОПК, за прехвърляне на търговско предприятие, в който да трае налагането ѝ, и незабавно издаване на удостоверителните документи по чл. 87, ал.12 от ДОПК.

Към законопроекта не е изготвена и оценка на въздействието относно правата на изправните търговци. А именно до колко подобни забранителни мерки биха забавили и натоварили административно страните да сключат сделки по прехвърляне на дял от търговско предприятие.

Относно предложението за създаването на нова ал. 12 на чл. 87 от ДОПК, то въпросната алинея не съществува към настоящите преходни и заключителни разпоредби, както и към действащия към момента ДОПК и не би могла да породи действие.

Не на последно място трябва да се отбележи, че принципното място на идеята за предотвратяване на измами и прехвърляне на отговорността е чл. 130 от ТЗ.

2. По § 1 от законопроекта за създаване на чл. 129, ал. 4 и ал. 5:

Предложението следва да отпадне.

Мотиви:

Предложението следва да отпадне поради неясните редакции в текстовете. По отношение на създаването на ал. 4 на чл. 129 от ТЗ, то същото не конкретизира дали става дума за хипотеза на чл. 608, ал. 1 от ТЗ - при искане за неплатежоспособност или при наличие на видове задължения по чл. 608, ал.1 от ТЗ. Предлаганият текст също така не конкретизира и от кого следва да се установят тези задължения, като се има предвид, че те трябва да са установени в решението на съда по чл. 630 от ТЗ, във връзка с искането за неплатежоспособност по чл. 608 от ТЗ. Също така трябва да се отбележи, че процедурата по стабилизация по чл. 762 от ТЗ се открива за търговец, който не е платежоспособен, но е в опасност да изпадне в такава.

По отношение на ал. 5, то мястото на алинеята не е в раздела прехвърляне на дялове. На следващо място употребеното понятие „права на неплатежоспособния длъжник“ е твърде общо и неясно.

3. По § 2 от законопроекта за изменение на чл. 625 от ТЗ:

Предлаганата промяна е неприемлива.

Мотиви:

Предложението крие много рискове, от гледна точка на следното:

Производството по несъстоятелност е изключително тежка и скъпа процедура. Със създаването на подобна възможност за работници и служители не би се постигнал целящия ефект за бърза удовлетворяване на вземанията им, още повече че техните вземания се вписват служебно от синдика.

Заедно с това трябва да бъде отчетена и възможността за отхвърляне на молбата и насрещен иск от страна на работодателя по реда на чл. 631 и 631а от ТЗ, което едва ли би било в полза на работниците и служителите.

4. По § 3 и 4 от законопроекта:

Предложението следва да отпадне.

Мотиви:

На първо място липсва оценка на въздействие относно предлаганата промяна за пренареждане на реда на вземанията. Подобни изменения ще повлияят силно на кредитния пазар и биха довели до рязко стесняване на инвестициите и финансирането. На практика никоя банка или лице не би се ангажирало с предоставянето на кредит или заем при условие, че не може по закон да се гарантира обезпечаването му.

Подобни са и аргументите за пренареждането на вземания за разноски по несъстоятелността, което на практика би затруднило изключително много провеждането на самата процедура по несъстоятелност.

Не на последно място трябва да се отбележи, че вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя се гарантират до определен размер от фонда за гарантиране на вземанията на работниците и служителите. Подобна гаранция не съществува за останалите изправни кредитори, което на практика води до неравнопоставеност при пренареждането на реда на вземанията, още повече че вземанията за издръжка и тези на държавата са също толкова съществени, колкото тези на работниците и служителите.

5. По § 5 от законопроекта, изменение на чл. 136 и 137 от ЗЗД:

Предложението следва да отпадне.

Мотиви:

Предложението крие много рискове, от гледна точка на следното:

Редът на привилегированите вземания е определен с цел да защити изключително важни отношения в държавата и търговския оборот. Подобно пренареждане, без да бъдат отчетени спецификите на отделните правоотношения и засягането на огромна група хора, противоречи на идеята и целта на правовия ред и гражданскоправния оборот. С изменението се засягат основни правни институти в гражданското право, възможностите за кредитиране и инвестиции, правата на държавата и в частност на всички данькоплатци и др.

Подобно предложение не е съпътствано с мотиви относно оценката на въздействие спрямо гореизложените правоотношения и финансова обосновка.

6. По § 6 от законопроекта:

Предложението следва да отпадне.

Мотиви:

Подробни мотиви сме изложили в т. 4 и т.5. Важно е също така да се спомене, че предлаганата промяна е неприемлива, затова защото хипотезисът на чл. 16 от ЗОЗ, касае и обхваща само вземания, обезпечени с особен залог. Затова в сегашната си редакция чл. 16 от ЗОЗ обхваща само обезпечените вземания по 722, ал. 1, т.1 от ТЗ и не може да обхваща всички вземания по чл. 722 от ТЗ, както предлага законопроекта, тъй като тази разпоредба се отнася и за необезпечените вземания.

С уважение,

Цветан Симеонов
председател на УС на БТПП

